

РЕШЕНИЕ

№ 3516

гр. София, 26.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 19.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **735** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 от АПК, във връзка с чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба от А. Г. Д. от [населено място], ЕГН [ЕГН], чрез адв. Х. Р., със съдебен адрес – С., [улица], срещу Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, като се претендира обезщетяване за причинени неимуществени вреди в размер на 2000 лева, причинени му от съставен АУАН № 664498 / 16. 12. 2021 г. и изземването на СРМПС № [ЕГН], както и два бр. рег. табели с [рег.номер на МПС] за периода от 16. 12. 2021 г. до 17. 01. 2022 г., както и законната лихва от предявяване на исковата молба до заплащането на сумата и направените по делото разноски.

С молба от 14. 02. 2022 г. уточнява, че ответник по иска е СДВР, както и че вредите произтичат именно от действията по задържане на регистрационните табели на МПС-то.

С писмен отговор от 11. 03. 2022 г., ответникът прави възражения за недопустимост, евентуално - неоснователност на иска.

В съдебно заседание, ищеца чрез процесуалния си представител, поддържа иска, по заявените в него съображения. Претендира разноските по делото.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител, счита исковата молба за неоснователна. Поддържа доводите изложени в писмения отговор. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени

бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на исковата молба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Акт за установяване на административно нарушение, бл. № 664498 / 16. 12. 2021 г. на мл. автоконтрольор при ОПП-СДВР, е установено, че А. Г. Д., в качеството си на водач на МПС с рег. [рег.номер на МПС] – лична собственост, е реализирал ПТП с насрещно движещ се автомобил, както и че водачът е без свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/. От страна на полицейските органи са изготвени скици на произшествието, декларации от водачите и са иззети 2 бр. рег. табели [рег.номер на МПС] .

С възражение до началника на ОПП-СДВР № УРИ 433200-131952 / 17. 12. 2021 г. А. Д. е поискал да му бъдат върнати регистрационните табели, като е представил копие от американско свидетелство за управление на МПС и превод на български език.

С приемо-предавателен протокол от 17. 01. 2022 г. полицейски инспектор при ОПП-СДВР предал на А. Д. 2 бр. рег. табели [рег.номер на МПС] .

С настоящата искова молба се претендира обезщетение за причинени неимуществени вреди на ищеца вследствие на невъзможността да ползва личния си автомобил за период от един месец, причинени от незаконосъобразните, немотивирани и неоснователни действия на длъжностни лица по задържането на регистрационните табели.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Разгледана по същество исковата молба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконовни нормативни актове.

На основание чл. 4, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Поради това отговорността се характеризира като обективна, безвиновна, а възникването на право на обезщетение предполага установяване на незаконосъобразни действия и/или бездействия.

На основание чл. 205 от АПК, искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите.

Във фактическия състав на отговорността на държавата или общината за дейността на администрацията, визирана в чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ се включват следните елементи: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт; причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействия и настъпилия

вредоносен резултат. При липсата, на който и да е от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

В конкретния случай, е безспорно, че не е налице незаконосъобразен, а се твърди незаконосъобразни действия по свалянето и задържането на регистрационните табели, които незаконосъобразни действия следва да бъдат установени от съда, пред който иска е предявен.

В същото време, съдът намира, че в случая не са налице такива незаконосъобразни действия.

Правилата за управление на МПС със СУМПС издадено от друга държава са регламентирани в чл. 161 и чл. 162 от ЗДвП, като е безспорно че А. Д. има това право на базата на издадено американско свидетелство за управление, което е придружено с легализиран превод, в срок до 3 месеца от влизането му в страната. Видно от представената (стр. 37) справка за пътуване, А. Д. е влязъл последно в България на 03. 11. 2021 г., поради което до датата на инцидента – 16. 12. 2021 г. не са били изминали 3 месеца.

Безспорно е също така, че на 16. 12. 2021 г. ищецът е извършил нарушения на Закона за движения по пътищата, за което му е съставен АУАН бл. № 664498 / 16. 12. 2021 г. и са иззети 2 бр. рег. табели [рег.номер на МПС] , тъй като ищецът А. Д., е управлявал личното си МПС, без да има СУМПС.

Съгласно чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него.

На основание чл. 165, ал. 2, т. 3 от ЗДвП, при изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на вътрешните работи служби не допускат управлението на моторно превозно средство от водач, който управлява моторно превозно средство, без да притежава съответното свидетелство за управление и/или е употребил алкохол с концентрация в кръвта над 0,5 на хиляда и/или наркотични вещества или техни аналози.

При това положение, законосъобразно при констатирано липса на СУМПС у водача, установено със съставения АУАН на 16. 12. 2021 г., са свалени регистрационните табели на автомобила, именно с цел недопускане на управлението му, като това правомощие е регламентирано изрично в чл. 165, ал. 2, т. 2 от ЗДвП.

Видно е, че извършените от Д. нарушения на разпоредбите на ЗДвП е издадено (стр. 27) Наказателно постановление № 21-4332-028101 / 14. 02. 2022 г., макар и да няма данни същото да е връчено на ищеца.

Доколкото с възраженията срещу издадения АУАН, депозирани на 17. 12. 2021 г. А. Д. е представил американско свидетелство за управление на МПС, придружено с легализиран превод, същият вече не се води водач, който не притежава СУМПС, поради което е отпаднало основанието за задържането на регистрационните табели.

Това не променя обаче факта, че към момента на тяхното сваляне са били налице всички законови предпоставки за това.

След представянето на свидетелството си Д. е можел вече да получи регистрационните си табели, като същите са му върнати с протокол от 17. 12. 2022 г., а като основание за връщането е отбелязано - „СУМПС –U.+ легализиран превод“.

В същото време, за този един месец на задържането, не са налице отново някакви незаконосъобразни действия, тъй като задължението за връщане на табелите е

търсимо, а не носимо задължение, доколкото в закона не е предвидено, че полицейските органи следва да издирват лицата за връщането на табелите.

В случая няма доказателства, че от страна на ищеца е поискано и не са му върнати регистрационните табели или същият е отишъл в службата, от където са му отнети, в случая Отдел „Пътна полиция“ – СДВР и оттам са му отказали връщането на табелите.

В този смисъл, са напълно достоверни обяснения, дадени в писмения отговор на ответника, че поради липса на оставен телефонен номер на ищеца, не са могли да го уведомят да се яви и да получи табелите си. Видно е, че в действителност във възражението не е посочен телефонен номер на Д., като такъв не е отбелязан и в документите по административно-наказателната преписка. В случая очевидно при първото появяване на ищеца, същият си е получил обратно регистрационните табели.

По делото е разпитана като свидетел И. М. И., която потвърждава, че след свалянето на регистрационните табели, А. Д. имал затруднения при пазаруването и бил много потиснат. Поради липсата на възможност да ползва колата си получил сърцебиене и ограничил социалните си контакти.

Съдът макар и да не оспорва изцяло свидетелските показания, които намира за леко преувеличени относно наличието на посттравматичен стрес, посочен от свидетелката, поради липсата на специални познания в тази област, намира същите за неотнормими към спора, доколкото не се доказва извършените незаконосъобразни действия от служителите на ответника.

Предвид изложеното, съдът намира иска за неоснователен и недоказан, поради което същият следва да бъде отхвърлен изцяло.

При този изход на спора и на основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ, ищецът следва да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, каквото искане е своевременно направено.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ иска на А. Г. Д. от [населено място], ЕГН [ЕГН], срещу Столична дирекция на вътрешните работи, с който се претендира обезщетяване на причинени неимуществени вреди в размер на 2000 лева, причинени му задържането на 2 бр. табели с [рег.номер на МПС] за периода от 16. 12. 2021 г. до 17. 01. 2022 г., както и законната лихва от предявяване на исковата молба до заплащането на сумата и направените по делото разноски.

ОСЪЖДА А. Г. Д. от [населено място], ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи-гр. С., [улица], юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ:

